

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3158/2020. (V. 21.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.224/2019/8. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.224/2019/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, tekintettel arra, hogy a támadott bírói döntés álláspontja szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kérte továbbá a támadott bírói döntés végrehajtásának felfüggesztését is, az Abtv. 61. §-ának megfelelően.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás során megállapított tényállás szerint az indítványozó egy Balaton-parti település belterületén, egy hétvégi házas övezeti besorolású kivett hétvégi ház, udvar megnevezésű ingatlan tulajdonosa. Az indítványozó 2018. november 23. napján kérelmet terjesztett elő a Somogy Megyei Kormányhivatal Siófoki Járási Hivatalánál egy, a tulajdonában álló ingatlan közelében (második szomszédjában) található ingatlanon álláspontja szerint szabálytalanul létesített építmények szabályosságának kivizsgálása érdekében, továbbá kérte az ingatlan tulajdonosának kötelezését a szabálytalanságok megszüntetésére. A bejelentésben kitért arra is, hogy a két érintett telek közötti távolság alig néhány méter, tekintettel arra, hogy a térségben a telkek nadrágszíjszerűen helyezkednek el. A panaszbejelentésben ugyancsak kérte az ügyféli jogállásának elismerését, tekintettel arra, hogy a szabálytalanul létesített építmények üzemeltetése miatti hátrányos hatások őt közvetlenül érintik: annak következtében az ingatlanát nem tudja a hétvégi házas övezetben rendeltetésének megfelelően, üdültetés céljára használni.
- [3] A Somogy Megyei Kormányhivatal Siófoki Járási Hivatala a panaszbejelentés nyomán hivatalból építésrendészeti eljárást indított, azonban a SO-07D/EH/1416-12/2018. számú, 2018. december 28. napján kelt végzésével az indítványozó ügyféli jogállását a hivatalból megindított építésrendészeti eljárásban megtagadta. A végzés szerint az indítványozó nem tekinthető sem az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 10. §-a, sem pedig az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Eljárási rendelet) 4. §-a alapján ügyfélnek. A végzés indokolása szerint az indítványozó „a tárgyi ingatlannak, illetve azzal közvetlen szomszédos ingatlanoknak nem tulajdonosa, így az építésrendészeti eljárás tárgya az Ákr. 10. § (1) bekezdés értelmében csak közvetett módon érintheti a jogát vagy jogos érdekét. Fentiek miatt [az indítványozó] az építésrendészeti eljárásban nem rendelkezhet ügyféli jogállással, ezért az ügyféli jogállás megállapítását a döntésem rendelkező részében foglaltak szerint megtagadtam.”

- [4] 1.2. A végzéssel szemben az indítványozó önálló fellebbezést terjesztett elő. Érvelése szerint az ingatlanának a rendeltetési célja az üdültetés, melyet az üzemi működés teljesen ellehetetlenít, ezért álláspontja szerint a közvetlen érintettsége kétséget kizáróan megállapítható. Önálló fellebbezésében részben megismételte azokat a tényeket, amelyek álláspontja szerint a közvetlen érintettségét megalapozzák, részben pedig a tények figyelembevételének kötelezettségével kapcsolatosan hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.39.331/2008/6. számú felülvizsgálati ítéletére, mely szerint az érintettséget az ügy egyedi körülményei határozzák meg, valamint a 12/2015. (V. 14.) AB határozatra (a továbbiakban: Abh.), melynek indokolása szerint valakinek a jogát, jogos érdekét az ügy akkor érinti, ha közvetlen és nyilvánvaló érdekeltisége fűződik ahhoz, hogy az egyébként másra vonatkozó jogot (kötelezettséget) a hatóság megállapítja-e, és ha igen, milyen tartalommal (Indokolás [22]). Megítélése szerint ezért önmagában a közvetlen szomszédság tényéből általánosságban nem vezethető le az ügyféli minőségének hiánya. Jelen esetben azonban az elsőfokú hatóság elmulasztotta érdemben vizsgálni a közvetlen érintettség kérdését, és pusztán azért minősítette az érintettségét közvetettnek, mert nem a szomszédos ingatlan tulajdonosa.
- [5] 1.3. A másodfokon eljáró Somogy Megyei Kormányhivatal SOD/12/34-5/2019. számú végzésével az elsőfokú végzést helybenhagyta. A másodfokú végzés szerint az indítványozó bejelentését követően az elsőfokú hatóság helyszíni szemlét tartott, melynek alapján hivatalból építésrendészeti eljárást indított a szabálytalan építési tevékenység kivizsgálása ügyében. Az eljárásban megállapítást nyert, hogy az indítványozó a szabálytalan építési tevékenységgel érintett ingatlan második szomszédja. Az érintett ingatlanon 2–3 méter magas építmények létesültek (elsősorban raktározási rendeltetéssel), nagyméretű mobil hűtőházat helyeztek el és üzemeltetnek, és nagy alapterületű színpad is létesült. Az indítványozó panaszát azonban nem ezen építési tevékenységekből fakadó szabálytalanság okozza, hanem az, hogy az érintett ingatlanon „[f]olyamatos üzemi tevékenység zajlik ipari klíma kültéri egység folyamatos üzemelésével, kerítés melletti folyamatos, zajos árurakodással és -raktározással, kék dízelüstös targoncázással, kültéri mobil hűtőház folyamatos zajos működésével.” A másodfokú végzés rögzítette: megállapítható, hogy az élelmiszer-előállítás, üzemi tevékenységből származó zaj, füst, rezgés az indítványozót közvetlenül érintik, azonban az üzemelésből adódó közvetlen érintettség, sérelmek és jogos érdekek nem az építésrendészeti eljárás keretei között orvosolhatók. A végzés szerint közvetlenül az építmények elhelyezéséből a második szomszédban jelentkező jogsérelem nem állapítható meg, az építésfelügyeleti hatóság ugyanis kizárólag az építménnyel kapcsolatban intézkedhet, az adott építési övezetbe nem illeszkedő tevékenység végzésével kapcsolatban nincs hatásköre. Mindezen érvek alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy az építésrendészeti eljárásban az építési övezeti előírástól eltérő üzemeltetéssel összefüggő közvetlen jogsérelmek az érintett ingatlan második szomszédjának nem biztosítanak ügyféli jogállást.
- [6] 1.4. A másodfokú végzéssel szemben az indítványozó kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben a másodfokú végzés megváltoztatását és ügyféli jogállásának kimondását kérte. Az indítványozó vitatta a másodfokú végzés azon megállapítását, miszerint nem az építési szabálytalanságok, hanem az üzemi tevékenységből származó zaj okoz számára közvetlen sérelmet. Megítélése szerint az építési szabálytalanságok megszüntetése egyben a zavaró tevékenység megszüntetését is eredményezheti, ekként az indítványozó jogos érdekét az eljárás közvetlenül befolyásolja. Az indítványozó kereseti kérelmében is utalt az Abh.-ra, mely alapján álláspontja szerint az ügyféli jogállás jelen esetben megilleti.
- [7] A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.224/2019/8. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet egyik megállapítása szerint mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú hatóság helyesen állapította meg, hogy a hivatalból indult építésfelügyeleti eljárásban az indítványozó nem rendelkezik ügyféli jogállással annak ellenére sem, hogy az eljárás az indítványozó bejelentése alapján indult. A bíróság megítélése szerint az indítványozó sem az Ákr. 10. §-a, sem pedig az Eljárási rendelet 4. §-a alapján nem minősül ügyfélnek. Az ítélet szerint az indítványozó által hivatkozott Abh. megállapításai jelen ügyben nem alkalmazhatóak, tekintettel arra, hogy az alapügy nem telekalakítási, hanem építésfelügyeleti eljárás, továbbá az AB határozattal érintett ügy egymással közvetlenül szomszédos telkekre vonatkozott, az indítványozó pedig az érintett ingatlannak nem közvetlen szomszédja.
- [8] A bírói döntés azonban egy másik, az ítélet Ákr. és az Eljárási rendelet együttes alkalmazásának helyességét rögzítő megállapításával ellentétes indokolási elemet is tartalmaz, ugyanis utalt a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.502/2007/11. számú eseti döntésére is, mely szerint „amennyiben külön jogszabály (törvény vagy kormányrendelet) az általánostól eltérő ügyfél fogalmat határoz meg, akkor az adott közigazgatási eljárásban

az ügyféli jogállásról a külön, speciális jogszabályi rendelkezés és nem a Ket. [a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény] – jelenleg Ákr. – alapján kell dönten. Speciális jogszabály jelen esetben az Eljárási rendelet, amelynek 4. § (1) és (2) bekezdését vizsgálva megállapította a bíróság, hogy a felperes az ott írt feltételeknek nem felel meg, következésképp ügyféli jogállása az építésfelügyeleti eljárásban nincs.” Azt az ítélet is kiemelte, hogy nem vitásan zavaró lehet az indítványozó számára a második szomszédjában lévő ingatlanon végzett élelmiszeripari tevékenységgel együtt járó zajhatás, azonban ennek orvoslására nem jelen eljárásban van mód, az ugyanis szomszédjogi sérelemnek tekinthető.

- [9] 1.5. Az ítélettel szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Abtv. 27. §-a alapján, melyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való joga sérelmét állította. Érvelése szerint a bíróság az Ákr. 10. § (1) bekezdését nem az Alaptörvénnyel összhangban alkalmazta, ugyanis figyelmen kívül hagyta az Abh. [23] és [24] bekezdésében foglalt megállapításokat azáltal, hogy az Ákr. 10. § (1) bekezdése alkalmazását az egyedi ügyben valójában kizárta, méghozzá a Legfelsőbb Bíróság éppen azon eseti döntése alapján, mint amelyre vonatkozóan az Abh. is megállapítja, hogy az nincs összhangban az Alaptörvénnyel. Az AB határozat érvelésének figyelmen kívül hagyása pedig jelen esetben a bíróság döntését érdemben befolyásolta, és az indítványozó szerint a XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét eredményezte.
- [10] Az alkotmányjogi panasz kiemeli: azáltal, hogy a hivatalból megindult építésrendészeti eljárásban az indítványozó nem rendelkezik ügyféli jogállással, arról sem szerezhet tudomást, hogy milyen eredménnyel zárul az eljárás, és a megszülető döntéssel szemben sem áll rendelkezésére semmilyen jogorvoslat, miközben álláspontja szerint a közvetlen és nyilvánvaló érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy a zajkibocsátás szoros ok-okozati összefüggésben áll a műtárgyak építési helyen kívüli, szabálytalan létesítésével, mely szabálytalanságokat (és ezáltal a zajkibocsátás forrását) az alapügyben meg lehetne szüntetni. Az indítványozó azt is hangsúlyozta, hogy az érintett ingatlanon 2015 óta szabályosan zajló üzemi tevékenység zaja önmagában nem adott volna okot számára építésrendészeti eljárás kezdeményezésére. Az indítványozó kifogásolta, hogy a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete csak az Abh. indokolásának [22] bekezdésére hivatkozik a kereset elutasításának indokolása során, miközben a [23] bekezdés kifejezetten kizárja annak a legfelsőbb bírósági eseti döntésnek az alkalmazhatóságát, amelyre az ítélet hivatkozik. Az indítványozó érvelése szerint az ügyféli jogállás megállapításához elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés, már csak azért is, mert a kérdéses övezetben jellemzően 10 méter széles „nadrágszík-telkek” húzódnak egymás mellett. Az indítványozó kérte továbbá a támadott bírói döntés végrehajtásának felfüggesztését is, az Abtv. 61. §-ának megfelelően.

II.

- [11] Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezése:

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

III.

- [12] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét 2019. szeptember 12. napján vette át, az alkotmányjogi panaszát pedig 2019. október 2. napján, határidőben nyújtotta be. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz. Az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem követelményét minden elemében teljesíti.
- [13] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétegye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.)

AB határozat, Indokolás [30]]. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítvány felvetheti a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, tekintettel a támadott bírói döntés azon, az alkotmányjogi panaszban is vitatott megállapítására, miszerint az indítványozó ügyében az Eljárási rendelet 4. § (1) és (2) bekezdése, és nem pedig az Ákr. alapján kell döntenet, miközben a támadott ítélet azt is rögzíti, hogy helyesen járt el a másodfokú hatóság, amikor az indítványozó ügyféli minőségét az Ákr. 10. §-a és az Eljárási rendelet 4. §-a alapján egyaránt vizsgálta. Ezen, a bírói döntésben fellelhető ellentmondásra tekintettel, az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 31. § (6) bekezdését alkalmazva, külön befogadási eljárás mellőzésével, érdemben bírálta el.

IV.

- [14] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [15] 1. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 15. § (1) bekezdése szerinti ügyfél-definíciója az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összhangban biztosítja, hogy a közigazgatási eljárásban mindenki, akinek jogát, jogos érdekét az ügy érinti, érvényesíthesse ezzel kapcsolatos igényeit. Annak vizsgálata, hogy a konkrét eljárásokban kinek az esetében teljesülnek ezek a feltételek, az eljáró hatóságnak, illetőleg bíróságnak a feladata. A Ket. 15. § (3) bekezdése értelmében törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek körét, akik az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek. Ez a kiegészítő szabály az ügyfélkénti elismerést könnyítette meg azáltal, hogy az érintettséget kivonta az anyagi jogi szempontok vizsgálata alól, azonban nem zárta azt ki, hogy a külön jogszabályban megjelölteken túl mások is igazolják az érintettségüket, és ügyféli minőségüket, illetve a hatóság azt elismerje [5/2018. (V. 17.) AB határozat, Indokolás [15]].
- [16] Az Ákr. 10. § (1) bekezdése a korábbi Ket. ügyfél-fogalmát a közvetlen érintettség követelményével egészítette ki. A 10. § (2) bekezdése értelmében törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek és szervezetek körét, akik (amelyek) a jogszabály erejénél fogva ügyfélnek minősülnek. Az Alkotmánybíróság az Ákr. 10. § (2) bekezdésével összefüggésben is irányadónak tekinti a Ket. 15. § (3) bekezdésével kapcsolatban tett, idézett megállapítását, ekként az Ákr. 10. § (2) bekezdése nem értelmezhető akként, hogy a külön törvény vagy kormányrendelet mint *lex specialis* automatikusan, kifejezett jogszabályi rendelkezés nélkül kizárhatja az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerinti ügyfél-fogalom alkalmazását (ebben az értelemben: 3278/2019. (XI. 5.) AB határozat, Indokolás [50]).
- [17] 2. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni [3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]], melyhez a közigazgatási döntések vonatkozásában társult a bírói út rendelkezésre állásának követelménye is [14/2018. (IX. 27.) AB határozat, Indokolás [16]]. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alanyi jogot keletkeztet a jogorvoslat igénybevételére mindenki számára, aki valamely döntés folytán jogát vagy jogos érdekét sértve érzi. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslat lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát {legutóbb például: 12/2019. (IV. 8.) AB határozat, Indokolás [17]}. Ezzel összefüggésben feltétlen követelmény, hogy az eljáró fórum az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassa és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálja {lásd például: 9/2017. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [21]}.
- [18] 3. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az ügyféli minőség jogszabályba ütköző megtagadása sérti az indítványozó (jelen indítványban nem hivatkozott) tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, valamint azzal összefüggésben az indítványban is megjelölt, jogorvoslathoz való, Alaptörvényben biztosított jogát {például: 3224/2017. (IX. 25.) AB határozat, Indokolás [32]}. Az indítványban megjelölt, a támadott bírói döntésben szereplő azon megállapítás, miszerint „amennyiben külön jogszabály (törvény vagy kormányrendelet) az általánostól eltérő ügyfél fogalmat határoz meg, akkor adott közigazgatási eljárásban az ügyféli jogállásról a külön,

speciális jogszabályi rendelkezés és nem a Ket. – jelenleg Ákr. – alapján kell dönteni”, felveti annak lehetőségét, hogy az indítványozó ügyféli minőségét jogszabályba, és végső soron az indítványban megjelölt, Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütköző módon tagadták meg. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett megvizsgálnia, hogy az indítványozó ügyféli jogállásának megtagadása során az eljáró hatóságok, illetőleg bíróság értékelték-e az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerinti ügyfél-fogalomnak való megfelelés kérdését.

- [19] 4. A Somogy Megyei Kormányhivatal másodfokú végzésében kifejezetten azt a szempontot vizsgálta, hogy az ügy közvetlenül érinti-e az indítványozót az Ákr. 10. § (1) bekezdésének megfelelően. A másodfokú végzés szerint „az ügyféli kör megállapításánál figyelembe kell venni, hogy az építési tevékenységből adódóan milyen joga sérül a bejelentőnek”. A másodfokú végzés értékelése szerint az indítványozó érintettsége az üzemi tevékenységből származó zaj, füst és rezgés tekintetében közvetlen, ezen tevékenységet azonban nem az építésrendészeti eljárás keretei között lehet vizsgálni és orvosolni, az ugyanis kizárólag az építési folyamatból közvetlenül jelentkező jogsérelmek orvoslásának eszköze. A másodfokú végzés ezen megállapításához idézi az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 2. § 36. pontját is, mely az építési tevékenység fogalmát határozza meg. A végzés ugyancsak kitér Balatonvilágos község településképi védelméről szóló 18/2017. (XII. 29.) számú önkormányzati rendeletére, mely szerint településképi rendeletben meghatározott követelmények nem teljesítésének minősül, ha az építményt vagy építményrészt nem a rendeltetésnek megfelelő funkcióra használják. A rendelet 71. § (1) bekezdése értelmében ilyen esetben a polgármester településképi kötelezés formájában, önkormányzati hatósági döntéssel az ingatlan tulajdonosát kötelezheti – ez azonban az építésfelügyeleti hatóság hatáskörén kívül esik.
- [20] A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete ugyancsak rögzíti, hogy az eljáró hatóságok azt vizsgálták – helyesen –, hogy az Ákr. 10. § (1) és (2) bekezdése, valamint az Eljárási rendelet 4. § (1) és (2) bekezdése alapján az indítványozó ügyfélnek minősül-e, mely jogszabályhelyek vizsgálata alapján helytállóan jutottak arra a következtetésre, hogy az indítványozó nem rendelkezik ügyféli jogállással. Ezen megállapításnak teljes mértékben ellentmond az ítélet indítványozó által is megjelölt azon eleme, miszerint kizárólag az Eljárási rendelet mint speciális jogszabály alapján kell az indítványozó ügyféli minőségét vizsgálni, a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.502/2007/11. számú eseti döntésének megfelelően. Az Alkotmánybíróság megjegyzi: az indítványozó által hivatkozott Abh., az Alkotmánybíróság újabb gyakorlatából pedig az 5/2018. (V. 17.) AB határozat és 3278/2019. (XI. 5.) AB határozat alapján nyilvánvaló, hogy a Legfelsőbb Bíróság hivatkozott eseti döntésének alkalmazása, azaz az Ákr. 10. § (1) bekezdése alkalmazásának kizárása az ügyféli jogállás megállapítása körében alaptörvény-ellenes eredményre vezet.
- [21] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a támadott bírói döntéssel kapcsolatosan azt is megállapítja, hogy az eljáró másodfokú hatóság kétséget kizáróan és nagy részletességgel értékelte az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerinti ügyfél-fogalom elemeinek teljesülését, a Pécsi Közigazgatási Munkaügyi Bíróság ítélete pedig azt is rögzíti, hogy e körben az Ákr. és az Eljárási rendelet szerinti követelmények teljesülésének egyidejű vizsgálatára sor került, és az eljáró hatóságok ennek alapján jutottak arra a következtetésre, hogy az indítványozó nem rendelkezik ügyféli jogállással.
- [22] Az Alkotmánybíróság hatásköre nem terjed ki annak vizsgálatára, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás és az abból levont következtetés megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {elsőként lásd: 3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [12]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy az indítványozó érintettsége az alapügyben közvetlennek tekinthető-e, hanem csupán azt vizsgálhatja, hogy az eljáró hatóságok, illetőleg bíróság az alkalmazandó jogszabályok alapulvételével kellő alaposággal megvizsgálták-e az indítványozó érintettségének kérdését, és erről a döntésükben számot adtak-e, mely jelen esetben egyértelműen megállapíthatóan teljesült.
- [23] 5. Mindezen szempontok figyelembevételével az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a jogorvoslathoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelme a támadott bírói döntés érdemi vizsgálat alapján nem volt megállapítható, ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elutasította.
- [24] Az indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság a jogerős ítélet végrehajtását az alkotmányjogi panasz eljárás befejezéséig függessze fel, az Abtv. 61. § (1) bekezdésének megfelelően. Tekintettel arra, hogy az Alkotmány-

bíróság eljárása jelen határozat meghozatalával lezárult, az indítványozó ezen kérelméről az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie.

Budapest, 2020. május 5.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1682/2019.

